

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

Завдання
до практичних занять
з навчальної дисципліни
"ДЕРЖАВНЕ ТА РЕГІОНАЛЬНЕ
УПРАВЛІННЯ"

для студентів напряму підготовки 6.030601 "Менеджмент"
усіх форм навчання

Затверджено на засіданні кафедри економіки, організації та планування діяльності підприємства.
Протокол № 7 від 23.12.2013 р.

Укладач Мажник Л. О.

З-13 Завдання до практичних занять з навчальної дисципліни "Державне та регіональне управління" для студентів напряму підготовки 6.030601 "Менеджмент" усіх форм навчання / укл. Л. О. Мажник. – Х. : Вид. ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2014. – 36 с. (Укр. мов.)

Подано тематичний план даної навчальної дисципліни із зазначенням завдань до практичних занять, які допоможуть сформуванню сучасне мислення та спеціальні знання у галузі управління на національному та регіональному рівнях, а також набути вмінь і сформуванню компетентності, необхідні для виконання функцій та реалізації повноважень органів державної влади і місцевого самоврядування.

Рекомендовано для студентів напряму підготовки 6.030601 "Менеджмент".

Вступ

Головна мета реформування органів влади на сучасному етапі розвитку України полягає у необхідності створення ефективної системи державного управління, що відповідає стандартам демократичної правової держави з соціально орієнтованою ринковою економікою. Слід зазначити, що не менш важливим питанням залишається перелік повноважень та відповідальності центральних та регіональних рівнів органів влади у їх розмежуванні і збалансуванні з надання державних та громадських послуг, забезпечення задоволення потреб громадян та досягнення стратегічних цілей розвитку державного рівня тощо.

Мета навчальної дисципліни полягає у формуванні у студентів сучасного мислення та спеціальних знань у галузі управління на національному та регіональному рівнях; набуття вмінь та формування компетентностей, необхідних для виконання функцій та реалізації повноважень органів державної влади і місцевого самоврядування. Для досягнення зазначеної мети поставлені такі основні завдання:

- здійснення аналізу сучасних вітчизняних і зарубіжних теоретико-методичних підходів до державного управління на центральному та регіональному рівнях;

- визначення системи державного центрального та регіонального управління, змісту її основних складових;

- визначення й обґрунтування основних функцій державного центрального та регіонального управління;

- формування фінансової основи державного управління;

- обґрунтування сукупного потенціалу регіональних ресурсів, як матеріальної основи державного розвитку;

- формування теоретико-методичного забезпечення, концепції, стратегії та програм економічного і соціального розвитку різних рівнів управління.

Вивчення студентами дисципліни "Державне та регіональне управління" за поданими практичними завданнями сприятиме підвищенню рівня загальноосвітньої та професійної підготовки спеціалістів, розширенню обізнаності за рахунок отримання нових знань, формування сучасного економічного мислення, вироблення навичок у застосуванні розглянутих форм і методів державного та регіонального управління у майбутній практичній діяльності.

1. План практичних занять за модулями і темами

1.1. Перелік практичних завдань

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади державного та регіонального управління

Тема 1. Основні теорії державного управління. Предмет та завдання

Завдання 1. Особливості державного та регіонального управління

1. Визначити головні відмінності управління на державному, регіональному та мікро- рівнях підприємства.

2. Надати основну характеристику особливостей державного та регіонального управління відповідно до поданого переліку:

масштабність і складність;

пріоритет національних інтересів;

вплив середовища;

організаційне пристосування;

сприйнятливність до впливу;

підвищенні вимоги до раціональності рішень;

колективна відповідальність;

компетентність і професіоналізм державних службовців;

критерії результативності;

соціальна справедливість;

переконування та керування;

специфіка системи підбору персоналу;

часова перспектива, тривалість перебування на посаді;

правове середовище;

етика державної служби;

відкритість ("прозорість") державно-управлінських процесів, участь громадян;

роль преси та засобів масової інформації.

3. Подані особливості згрупувати та схематично пояснити їх взаємозв'язок у системі складових державного управління, відповідь обґрунтувати, за необхідності з наведенням прикладів.

Завдання 2. Теорії виникнення держав

1. Розглянути історії створення теорій первинного виникнення держави, заповнивши табл. 1.

Таблиця 1

Теорії первинного виникнення держави

Назва теорії	Засновник	Характеристика	Ставлення до теорії у сучасному світі
1. Патріархальна			
2. Теологічна			
3. Договірна (природно-правова)			
4. Органічна			
5. Теорія насильства			
6. Класово-матеріалістична (марксистська)			
7. Олігархічна			
<i>Інші теорії</i>			

2. Навести власну думку щодо теорій виникнення більшості держав, відповідь обґрунтувати. Пояснити, прихильником якої теорії первинного виникнення держав є ви, зазначити причини.

Завдання 3. Теорії виникнення держав

Розглянути такі основні теорії державного управління:

- 1) економічна теорія держави;
- 2) теорія суспільного вибору. Звернути увагу на такі її положення:
 - суспільний договір;
 - "фіаско держави";
 - мінімізація трансакційних витрат;
- 3) теорія соціології. Звернути увагу на складові:
 - теорія держави;
 - соціальна структура суспільства;
 - соціальна мобільність;
 - статус і статусні ролі;

- 4) теорія менеджменту. Особливу увагу приділити:
 теорії раціональної бюрократії;
 розгляду організованої структури управління;
 розгляду розподілу праці в управлінських структурах;
 державному адмініструванню.

Тема 2. Державна влада та державне управління

Завдання 1. Державне управління як система

Визначити суб'єкти та об'єкти державного та регіонального управління, функції та принципи державного управління, встановити головну мету державного управління, юридичне та ресурсне забезпечення.

Навести перелік складових системи державного управління, схематично за рівнями державного управління встановити взаємозв'язок між складовими елементами та пояснити.

Завдання 2. Функціональна структура державного управління

1. Встановити сутність функцій державного управління.

2. Здійснити розподіл за класифікаційними ознаками, охарактеризувавши загальні (основні) та спеціальні (спеціалізовані) функції, а також розглянути допоміжні функції.

3. Узагальнити отримані результати шляхом визначення основних напрямів діяльності в системі державного управління.

Завдання 3. Методи державного управління

Розглянути методи державного управління на прикладі конкретного напрямку діяльності в системі державного управління, заповнивши табл. 2.

Таблиця 2

Особливості методів державного управління

Назва методу	Характеристика, переваги та недоліки	Приклад за напрямом діяльності в системі державного управління
1	2	3
1. Морально-етичні		
2. Соціально-психологічні		
3. Економічні		

1	2	3
4. Адміністративні (організаційно- розпорядчі)		
<i>Інші види</i>		

Розглянути також методи державного управління за іншими класифікаційними ознаками, зокрема залежно від методів адміністративного впливу (методи прямого та непрямого впливу).

Завдання 4. Створення держави

Розглянути поняття базових ознак держави:

публічність влади;

територія;

суверенітет;

право;

механізм держави;

система податків та зборів тощо.

Дослідити особливості форм держави та три їх прояви (форми державного правління, форми державного устрою, форми державного режиму), заповнити табл. 3.

Таблиця 3

Елементи створеної держави

№ п/п	Критерій	Характеристика
1	2	3
1	Назва держави	
2	Герб (міні зображення)	
	Гімн (короткий девіз)	
3	Площа, характеристика території	

1	2	3
4	Чисельність населення	
5	Вид державного правління	
6	Форма державного устрою	
7	Державний режим	
8	Теорія первинного виникнення держави	
9	<i>Додаткові критерії</i>	
10	<i>Додаткові критерії</i>	

Завдання 5. Основи побудови організаційної структури державного управління

1. Використовуючи поданий перелік суб'єктів державного та регіонального управління, за необхідності доповнивши його суттєвими складовими, на вашу думку, побудувати схему організаційної структури державного управління взаємозв'язку органів влади різних рівнів управління та напрямів діяльності, що здійснюють управління та регулювання економіки в державі:

Президент України;
 міський голова;
 Верховна Рада;
 адміністративний суд;
 парламентські фракції;
 секретаріат Президента;
 секретар обласної ради;
 віце-прем'єр-міністр;
 конституційний суд;
 постійно діючі комітети;
 профільні управління обласної державної адміністрації;
 перший віце-прем'єр-міністр;
 державні обласні адміністрації;
 суди загальної юрисдикції;
 прем'єр-міністр;
 міські ради;

Кабінет міністрів;
спікер парламенту;
постійно діючі комісії у Верховній Раді;
міністри профільних міністерств;
профільні міністерства;
Голова обласної державної адміністрації;
Голова обласної ради;
виконавчі комітети міст;
обласні ради;
секретар міської ради.

2. Розглянути перелік міністерств, що функціонують на даний момент на території України. Звернути увагу на їх кількість та пояснити, чи існує, на вашу думку, необхідність реорганізації означених структурних підрозділів виконавчої влади в Україні, власну відповідь обґрунтувати.

Завдання 6. Форми влади та засоби впливу на поведінку людей

Відповідно до запропонованих форм влади розглянути особливості впливу на поведінку людей на державному, регіональному та на рівні підприємства, схематично зобразивши ключові положення за кожною формою влади:

- 1) влада, заснована на примусі (вплив через страх);
- 2) еталонна влада (вплив через харизму), влада прикладу;
- 3) влада, заснована на винагороді (вплив через мотивацію);
- 4) законна влада (вплив через надані повноваження);
- 5) експертна влада (вплив через "розумну віру");
- 6) традиційна влада (вплив спадкових правил поведінки).

Встановити найбільш типову форму для відповідного рівня управління, що, на вашу думку, зустрічається на сучасному етапі розвитку держави серед органів влади.

Тема 3. Державне управління в окремих сферах суспільного розвитку

Завдання 1. Державне регулювання економіки

1. Розглянути основний перелік об'єктів державного регулювання.
2. Визначити у чому полягає відмінність державного управління та державного регулювання.

3. Встановити особливості державного регулювання структурної перебудови національної економіки.

4. Назвати складові фінансової, бюджетної та податкової систем України.

5. Розглянути особливості формування споживчого кошику та складових споживчого набору в Україні та інших країнах впродовж років відповідно до аналізу статистичних даних. У чому, на вашу думку, полягає основна відмінність підходів органів влади до формування його складових. Запропонувати шляхи усунення встановлених недоліків державної політики.

6. Визначити, що становить мінімальна заробітна плата та прожитковий мінімум? У чому відмінність? Відповідно до аналізу статистичних даних рівня мінімальної та середньої заробітної плати, встановити особливості розвитку регіонів України.

Завдання 2. Особливості управління соціальною сферою

1. Визначити сутність, цілі та принципи соціальної політики держави на сучасному етапі розвитку країни.

2. Встановити основні об'єкти та складові соціальної політики.

3. Проаналізувати за роками споживання продуктів харчування в домогосподарствах України, зробити висновки.

4. Розглянути моделі соціальної політики та методи впливу держави на розвиток соціальних відносин.

5. Охарактеризувати основні напрями соціальної політики держави щодо економічно активного населення. Діяльність держави щодо вразливих верств населення. Формування системи соціального захисту.

6. Сформулювати завдання державного регулювання розвитку елементів соціальної інфраструктури.

Завдання 3. Особливості державного управління в адміністративно-політичній сфері

1. Розглянути основні види політики держави, їх цілі, принципи формування й інструменти реалізації.

2. Знайти визначення та встановити взаємозв'язок між поняттями "державні соціальні стандарти", "державні соціальні гарантії", "прожитковий мінімум", "соціальні норми і нормативи" та "нормативи витрат (фінансування)". Проаналізувати значення та розміри, які встановлюють

органи влади за цими показниками в Україні, та порівняти із світовими особливостями їх формування.

3. Національна безпека та державне управління.

Визначити суб'єктів національної безпеки та основні пріоритети національних інтересів. Розглянути основні приклади загроз і небезпек за сферами суспільного життя або за типами національної безпеки відповідно до класифікаційних ознак:

- 1) політична безпека;
- 2) економічна безпека;
- 3) соціальна безпека;
- 4) екологічна безпека;
- 5) інформаційна загроза;
- 6) гуманітарна безпека.

Тема 4. Роль різних гілок влади у процесі державного управління

Завдання 1. Поділ влади

Форми і ступінь здійснення принципу поділу влади залежать від національних традицій, від конкретної соціально-економічної і політичної ситуації. Принцип поділу влади на три "галузі (гілки)" не є абсолютним. Його не слід сприймати як догму і не враховувати реальні зміни, що відбулися в системі державної влади після його проголошення і конституційного закріплення. У більшості конституційних держав, у яких принцип поділу влади покладений в основу організації державної влади, є державні органи, котрі формально не належать до жодної із класичних галузей влади. Ці державні органи мають особливий статус: в Україні – Президент як одноосібний державний орган; контрольно-наглядові органи (Рахункова палата, Уповноважений Верховної Ради з прав людини, прокуратура); місцеві органи влади та ін. Деякі вчені називають президентську, контрольно-наглядову та місцеву владу *додатковими гілками (галузями) влади* на відміну від основних гілок (галузей) – законодавчої, виконавчої та судової.

Поділ влади слід сприймати як загальний принцип, а не як твердий регулятор у процесі реформування державної влади України.

Необхідно розглянути загальну характеристику органів влади за галузями та зазначити їх функції, що подано у табл. 4.

Загальна характеристика органів за галузями влади та їх функції

№ п/п	Галузь влади	Представництво	Основні функції органів влади та їх характеристика
1	Законодавча		
2	Виконавча		
3	Судова		
4	<i>Інші</i>		

Завдання 2. Контрольна влада в системі управління

1. Встановити сутність і види контролю у суспільстві.
2. Визначити, у чому полягає контрольна влада у системі управління, якими органами представлена та вказати особливості форм діяльності.
3. Яка роль прокуратури України? Як призначається на посаду і звільняється з посади Генеральний Прокурор? Яка участь прокурорів в організаційних заходах публічної влади?
4. Види виконавчої влади, уряд і державне управління, судова влада в системі державного управління.

Тема 5. Державне управління на регіональному рівні**Завдання 1. Напрями регіонального управління**

1. Проаналізувати такі напрями регіонального управління на основі статистичних даних самостійно сформувавши таблицю вихідних даних:
 - 1) управління природно-ресурсним потенціалом регіону;
 - 2) управління фінансовими ресурсами;
 - 3) трудовими ресурсами.
2. Визначити вплив органів державного управління на промислове і сільськогосподарське виробництво в регіонах України. Встановити особливості функціонування регіональних ринків.
3. Дослідити процес управління інноваційною діяльністю.
4. Встановити роль державного управління щодо розвитку соціальної інфраструктури регіону. Розглянути особливості становлення, розвитку та функціонування інфраструктурних об'єктів певного регіону.

Завдання 2. Бюджет

1. На основі даних, поданих викладачем, скласти зведений бюджет, розрахувавши обсяг доходів і видатків бюджету, визначивши дефіцит або профіцит державного бюджету, а також встановивши частку доходів і витрат у валовому внутрішньому продукті країни.

2. Визначити особливості місцевих бюджетів як фінансової основи соціально-економічного розвитку регіону.

Завдання 3. Регіональна політика

1. Заповнити табл. 5, визначивши складові механізму реалізації регіональної політики держави.

Таблиця 5

Складові механізму реалізації регіональної політики

№ п/п	Назва	Перелік складових	Характеристика
1	Інституційно-правові		
2	Організаційні		
3	Фінансово-економічні		
4	Соціально-психологічні		

2. Визначити особливості державних та регіональних програм. Навести приклади за сферами суспільного життя та іншими класифікаційними ознаками.

Тема 6. Система органів державної влади в Україні: конституційні основи їх функціонування, роль в управлінні

Завдання 1. Система органів публічної влади в Україні

Проаналізувати запропоноване визначення, за необхідності доповнити складовими, яких не вистачає, власну думку обґрунтувати.

Система органів публічної влади в Україні – це сукупність установлених Конституцією України органів державної влади і місцевого

самоврядування, що забезпечують захист прав, свобод і законних інтересів громадян, безпеку держави й суспільства, вирішують питання соціально-економічного та культурного будівництва.

Розглянути різні підходи до сутності публічної влади.

Система органів влади утворюється із сукупності окремих елементів (органів, їх структурних підрозділів, територіальних представництв), які у процесі поточної діяльності взаємодіють між собою, з іншими елементами політичної системи з метою виконання поставлених завдань та досягнення мети їх функціонування.

Визначити, відповідно до класифікаційних ознак, які є органи публічної влади, заповнивши табл. 6.

Таблиця 6

Класифікація органів публічної влади

№ п/п	Критерій	Типологізація органів (характеристика)
1	За функціональним призначенням	
2	За способом формування	
3	За територією поширення публічно-владних повноважень	
4	Залежно від особового складу	
5	За часом здійснення влади	

Завдання 2. Верховна Рада. Елементи парламенту України

1. Розглянути правову, територіальну, матеріальну та фінансову основи організації та діяльності Верховної Ради України.

2. Заповнити табл. 7 дослідивши основні структурні елементи складу Верховної Ради України.

3. До парламенту функціонально приєднується Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та Рахункова палата. Встановити їх особливості функціонування і надати визначення згідно з чинним законодавством.

Основні структурні елементи Українського парламенту

№ п/п	Назва структури	Склад та повноваження
1	Керівництво Верховної Ради України (Голова Верховної Ради України, його перший заступник і заступник)	
2	Депутатські об'єднання	
3	Погоджувальна рада депутатських фракцій (депутатських груп)	
4	Комітети Верховної Ради України	
5	Тимчасові (спеціальні та слідчі) комісії Верховної Ради України	
6	Апарат Верховної Ради України	

Завдання 3. Законотворчий процес Верховної Ради України

Закон – нормативний акт вищої юридичної сили, який регулює найважливіші суспільні відносини. Приймаються звичайною або конституційною більшістю [11; с. 30].

Постанова Верховної Ради – нормативно-правовий акт, що приймається з питань державного, господарського, соціально-культурного життя, екологічної безпеки і зовнішньої політики та з інших питань, передбачених регламентом [11; с. 30].

Слід розглянути поданий перелік операцій щодо прийняття рішень депутатами Верховної Ради України, встановити певну послідовність відповідно до чинних норм законодавства, за необхідності доповнити запропонований перелік операцій:

розгляд законопроекту в другому читанні (у вигляді порівняльної таблиці);

законодавча ініціатива Президента України, Кабінету Міністрів України, народних депутатів України, Національного банку України;
ухвалення законопроекту;
доопрацювання законопроекту у спеціальній узгоджувальній комісії;
ухвалення закону України в цілому (кваліфікованою більшістю голосів);
включення законопроекту до плану роботи Верховної Ради України (готується на підставі пропозицій депутатських груп і постійних комітетів та рішення, ухваленого на пленарному засіданні парламенту);
розгляд законопроекту на пленарному засіданні Верховної ради України;
направлення закону Верховній Раді України із зауваженнями Президента України;
підписання закону Головою Верховної Ради України;
доопрацювання законопроекту в профільному комітеті або спеціальній узгоджувальній комісії;
накладання Президентом України "вето";
голосування законопроекту (за основу);
опрацювання законопроекту у спеціальній узгоджувальній комісії;
голосування законопроекту загалом;
неподолання "вето";
у першому читанні;
подолання "вето" (конституційною більшістю голосів);
розгляд законопроекту у третьому читанні;
підписання закону Президентом України;
направлення закону Президенту України на підпис;
офіційне оприлюднення закону України;
відхилення законопроекту;
офіційне оприлюднення закону України.

Згідно зі ст. 82 Конституції України Верховна Рада України працює сесійно. Сесія є основною, універсальною організаційною формою роботи парламенту, доцільність якої доведена світовою практикою парламентаризму. Вона дозволяє органічно поєднати персональну роботу депутатів із колективною роботою найвищого представницького органу. У резолютивній частині Рішення Конституційного Суду України від 17.10.2002 р. № 17-рп /2002 (за справою щодо повноважності Верховної Ради України) визначено, що положення ч. 1 ст. 82 Конституції України, за яким "Верховна Рада України працює сесійно", необхідно розуміти так, що вона працює не безперервно, а під час певних періодів – сесій, на які збирається у конституційно визначені строки, як правило, двічі на рік. Саме під час сесій проводяться пленарні засідання парламенту та його органів.

У роботі парламенту застосовуються й такі організаційні форми, як індивідуальна робота його керівництва і народних депутатів, засідання депутатських фракцій, груп, комітетів і тимчасових комісій, Погоджувальної ради депутатських фракцій (депутатських груп), парламентські та комітетські слухання тощо. Допоміжний характер мають такі форми, як індивідуальний прийом громадян, робота зі зверненнями громадян, офіційні візити парламентських делегацій, зустрічі керівництва Верховної Ради України з керівниками інших органів державної влади, брифінги і прес-конференції для журналістів, "гарячі лінії" за участю керівників парламенту та лідерів депутатських фракцій.

Верховна Рада України постійно поглиблює міжпарламентські зв'язки, застосовуючи при цьому як традиційні форми – візити парламентських делегацій, зустрічі керівників парламентів, лідерів парламентських фракцій, так і нові – участь у роботі міжпарламентських асамблей, комітетів і комісій.

Завдання 4. Народні депутати

Народний депутат України – представник українського народу у Верховній Раді України, покликаний виражати і захищати суспільні інтереси народу, брати активну участь у здійсненні законодавчої, установчої, контрольної, зовнішньополітичної та інших функцій Верховної Ради [26, с. 30].

Правовий статус народних депутатів регулюється Конституцією України та спеціальними законами, зокрема законами України "Про статус народного депутата України", "Про регламент Верховної Ради України" тощо. Проте час роботи народного депутата у Верховній Раді України зараховується до стажу державної служби, незалежно від того, перебував народний депутат на державній службі до свого обрання чи ні.

Кожний народний депутат може мати до тридцяти одного помічника-консультанта, на чотирьох з яких поширюється дія Закону України "Про державну службу". Їм присвоюється 9, 8, або 7-й ранг державного службовця четвертої категорії посад. Крім помічників народних депутатів, статус державних службовців у законодавчій гілці влади мають працівники Апарату і Секретаріату Верховної Ради України, Інституту законодавства Верховної Ради України, Рахункової палати, адміністрацій Уповноваженого з прав людини Верховної Ради України та Центральної виборчої комісії.

Проаналізувати можливі випадки дотермінового припинення повноважень народних депутатів, розглянути найбільш типові для

українського суспільства та запропонувати зміни для покращення роботи Верховної Ради України, перелік випадків дотермінового припинення повноважень такий:

особиста письмова заява про складання депутатських повноважень;
набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;
припинення його громадянства або виїзду на постійне місце проживання за межі України;
визнання його судом недієздатним або безвісно відсутнім;
смерті;
порушення вимог ч. 1 ст. 3 Закону України "Про статус народного депутата України" в редакції від 22 березня 2001 р.

Завдання 5. Семінар-дискусія

Питання для дискусій на семінарі, робота в малих групах:

1. Ступінь самостійності в прийнятті рішень та особливості розподілу коштів у системі органів державної влади за рівнями державного управління;
2. Співвідношення "субординації", "координації" та "реординації" між органами виконавчої влади в Україні";
3. Обґрунтування сфер взаємодії органів державної влади.

Тема 7. Центральні органи державного управління

Завдання 1. Нормотворчий процес у Кабінеті Міністрів України

Встановити послідовність етапів процесів прийняття рішень у Кабінеті Міністрів України відповідно до таких поданих операцій:

- направлення законопроекту до Верховної Ради України;
- офіційне оприлюднення Постанови чи Розпорядження Кабінету Міністрів України;
- розгляд питання відповідним міністерством або Урядовим комітетом, підготовка проекту документа (закону, постанови, розпорядження тощо);
- доручення Президента України (на виконання його Указу чи Розпорядження) або Верховної Ради України (на виконання Закону чи постанови) або власна ініціатива Кабінету Міністрів України чи зацікавлених кіл;
- підписання ухваленого проекту Закону чи акта Прем'єр-міністром України;
- відхилення проекту;
- доручення прем'єр-міністра (віце-прем'єрів) України;

правова експертиза проекту юридичним відділом Секретаріату Кабінету Міністрів України;
винесення проекту на засідання Кабінету Міністрів України;
ухвалення проекту;
державна реєстрація Постанови Кабінету Міністрів України в Міністерстві юстиції;
візування проекту віце-прем'єрами;
направлення проекту на доопрацювання.

Завдання 2. Порядок утворення Кабінету Міністрів України

Детально розглянути порядок формування Кабінету Міністрів України у групах, який умовно можна поділити на два етапи: призначення Прем'єр-міністра України та призначення інших членів Кабінету Міністрів України. Більш детально порядок утворення Кабінету Міністрів України за операціями подано у додатку А.

Завдання 3. Встановлення інших центральних органів виконавчої влади

Систему центральних органів влади становлять міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, на які покладається виконання окремих функцій із реалізації державної політики.

Інші центральні органи виконавчої влади, безпосередньо не забезпечуючи формування державної політики, вносять пропозиції відповідним міністрам. Їх систему складають державні служби, агентства та інспекції.

Державна служба – це центральний орган виконавчої влади, більшість функцій якого становлять функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам (наприклад, Державна митна служба України, Державна міграційна служба України, Державна податкова служба України).

Державне агентство – центральний орган виконавчої влади, пріоритетними напрямками діяльності якого є функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління (наприклад, Державне агентство водних ресурсів України, Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами України, Державне агентство земельних ресурсів України).

Державна інспекція – центральний орган виконавчої влади, діяльність якого здебільшого зорієнтована на контрольно-наглядові функції за дотриманням державними органами та органами місцевого

самоврядування, їх посадовими особами, юридичними та фізичними особами актів законодавства (Державна архітектурно-будівельна інспекція України, Державна екологічна інспекція України, Державна інспекція України з питань захисту прав споживачів).

Визначити перелік державних служб, агентств та інспекцій, які функціонують на даний момент на території України. Встановити, які з них найбільше потребують реформування або реорганізації.

Тема 8. Регіональні органи державного управління

Завдання 1. Нормотворча функція місцевих державних адміністрацій

1. Компетенцію місцевих держадміністрацій доцільно поділяти на власну, делеговану та договірну. Розглянути особливості кожної компетенції.

2. Навести приклади предметної підвідомчості місцевих державних адміністрацій, до яких належить вирішення означених питань:

законності, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян;

соціально-економічного розвитку відповідних територій;

бюджету, фінансів та обліку;

управління майном, приватизації, сприяння розвитку підприємництва та здійснення державної регуляторної політики;

промисловості, сільського господарства, будівництва, транспорту і зв'язку;

науки, освіти, культури, охорони здоров'я, фізкультури і спорту, сім'ї, жінок, молоді та неповнолітніх;

використання землі, природних ресурсів і охорони довкілля;

зовнішньоекономічної діяльності;

оборонної роботи та мобілізаційної підготовки;

соціального захисту, зайнятості населення, праці та заробітної плати.

Завдання 2. Розвиток регіонів

Визначити конкретні завдання розвитку та управління регіонами.

Завдання 3. Мікрорайонування

Найменш вирішеною проблемою в Україні виступає проблема мікрорайонування. Встановлення мікрорайонів потребує вивчення вузлових суспільно-географічних утворень, урахування, перш за все, промислових, агропромислових та транспортних особливостей положення та тяжіння до транспортних магістралей. Зазначимо, що промислові вузли в Україні найбільш повно розглянуті у дослідженнях Корецького Л. М., а перший досвід у мікрорайонуванні здійснено Леізеровічем Е. Е. та Заставним Ф. Д.

Мікрорайони – це внутрішньо обласні (локальні) утворення – суспільно-географічні комплекси низових адміністративних районів, їх груп, окремих місцевостей, вузлів, центрів та пунктів, що сформовані на базі середніх і малих міст та інших населених пунктів.

Використовуючи запропоновану методика дослідження, обрати мікрорайон для створення організації та передумови розвитку на його території системи місцевої державної адміністрації. Схема методики дослідження мікрорайонування:

1. Назва, склад території й особливості її формування.
2. Місце у географічному розподілі праці: спеціалізація людської діяльності, рівні комплексності тощо.
3. Оцінка суспільно-географічного стану.
4. Оцінка природньо-ресурсного потенціалу.
5. Соціальні фактори формування та розвитку.
6. Економічні фактори.
7. Історичні, політичні, культурні особливості.
8. Характеристика галузей спеціалізації, їх розвиток та розміщення.
9. Характеристика базових, супутніх і додаткових місцевих галузей (видів діяльності).
10. Територіальна структура господарства: підрайони (мезорайони), локальні утворення (господарські вузли, центри і пункти).
11. Суспільно-географічні зв'язки з іншими районами України та зарубіжжя.
12. Перспективи розвитку та заходи з ліквідації диспропорцій.

Встановлення за поданою методикою мікрорайонів у місті дозволить місцевим виконавчим органам влади більш обґрунтовано здійснювати розвиток районів та кваліфіковано, відповідно до особливостей реорганізувати діяльність структурних підрозділів певної державної адміністрації.

Завдання 4. Семінарське заняття

Робота в малих групах "Особливості управління факультативними територіальними одиницями і територіями із спеціальним статусом".

Тема 9. Місцеве самоврядування та його роль у державному управлінні

Завдання 1. Порівняльний аналіз органів влади регіонального рівня управління

Розглядаючи питання взаємодії місцевих державних органів і органів місцевого самоврядування, слід звернути особливу увагу на схожі та

відмінні риси між регіональними органами державного управління у представництві державних адміністрацій та місцевого самоврядування. Заповнити табл. 8.

Таблиця 8

**Порівняльний аналіз місцевих органів влади
та органів місцевого самоврядування**

Спільне у діяльності	Відмінне в діяльності
органів місцевого самоврядування порівняно з місцевими державними органами	
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	

Завдання 2. Семінар-дискусія

Питання для семінару та мозкової атаки:

1. Чи потрібне місцеве самоврядування у державному управлінні України?
2. Удосконалення системи місцевого самоврядування.

Тема 10. Внутрішня організація та управління органів державної влади

Завдання 1. Внутрішня організація

1. Встановити сутність і особливості менеджменту запропонованого викладачем органу державної влади.
2. Визначити стратегічне управління та формування програми діяльності органу державної влади.
3. Здійснити функціональний аналіз та контролінг діяльності органу державної влади.
4. Врахувати потреби у інформаційному та комунікаційному забезпеченні внутрішньої організації органу державної влади. Навести приклад руху інформаційних потоків за певними питаннями суспільної сфери життя населення регіону.
5. Пояснити, яким чином здійснюється підготовка та прийняття рішень в органах виконавчої влади.
6. Позначити основні напрями діяльності органів влади щодо налагодження зв'язків із громадськістю в системі управлінської діяльності органів державної влади.

Тема 11. Державна служба в Україні

Завдання 1. Відповіді на запитання

Дайте відповіді на запитання, розглянувши відповідні запропоновані викладачем ситуації:

Як повинні поводити себе службовці у виборчому процесі?

Чи мають службовці право висувати претендента на кандидата?

Як службовці повинні реалізувати принцип прилюдності та відкритості виборів?

Яка участь у виборчому процесі службовців, що перебувають у представництвах України за кордоном?

Чи можуть службовці бути у складі дільничних виборчих комісій?

Чи можуть службовці під час виконання своїх службових повноважень зустрічатися з кандидатами та з виборцями у громадських місцях?

Чи може службовець бути особою, яка збирає підписи на підтримку претендента?

Чи можуть службовці брати участь у проведенні передвиборної агітації кандидата?

Тема 12. Ефективність державного управління. Державний контроль у сфері виконавчої влади

Завдання 1. Ефективність державного управління

1. Визначити поняття ефективності в управлінні.
2. Встановити критерії ефективності державного управління.
3. Здійснити оцінку загальної соціальної ефективності державного управління. Виявити відмінності ефективності діяльності управлінських органів і посадових осіб.

Завдання 2. Державний контроль

1. Визначити зміст та правові засади державного контролю у сфері виконавчої влади в Україні.
2. Встановити види контролю за класифікаційними ознаками.
3. Здійснити аналіз процедури державного контролю щодо виконавчої влади з боку суб'єктів інших гілок влади, зокрема такі, як:
 - парламентський контроль;
 - прокурорський нагляд;
 - судовий контроль;
 - адміністративний нагляд міліції.
4. Розглянути особливості громадського контролю за діяльністю органів державного управління.

Тема 13. Відносини органів публічної влади у системі державного та регіонального управління

Завдання 1. Організація роботи із запитами громадян

1. Описати особливості процедури організації роботи із запитами громадян.

2. Визначити перелік адміністративних послуг із боку органів виконавчої влади та встановити їх правове регулювання.

3. Пояснити, яким чином відбувається залучення громадськості до участі в управлінні державними і суспільними справами та контролі за функціонуванням органів влади. Чи є потреба у таких заходах та чому, власну думку обґрунтуйте.

Тема 14. Розвиток системи державного та регіонального управління

Завдання 1. Реформування державного та регіонального управління

1. Питання для семінару та мозкової атаки:

Яким чином відбувається державне та регіональне управління в контексті трансформаційних та глобалізаційних процесів в Україні?

Чи мають реальний прямий або опосередкований вплив на органи влади органи влади інших держав? Якщо так, то з якою метою, відповідь обґрунтуйте, наводячи приклади.

2. Визначити, що становить соціально-ринкова трансформація України та які завдання держави щодо формування ефективної системи управління на різних рівнях.

3. Запропонувати складові реформи державного управління відповідно до стандартів публічного адміністрування, прийнятих в Європейському Союзі та країнах розвиненої демократії.

1.2. Перелік питань для дискусій на семінарі та самоконтролю знань

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади державного та регіонального управління

Тема 1. Основні теорії державного управління. Предмет та завдання

1. Охарактеризувати особливості державного управління.

2. Пояснити існування різноманіття теорій первинного виникнення держав.

3. Зазначити переваги та недоліки основних теорій державного управління.

Тема 2. Державна влада та державне управління

1. Охарактеризувати сутність державного управління як системи. Вкажіть специфіку головної мети державного управління та завдань.

2. Назвати основні функціональні особливості рівнів державного управління, поясніть у чому полягає їх відмінність. Назвати основні функції державного управління.

3. Встановити, що визначають методи державного управління. Назвати основний перелік методів державного управління. Охарактеризувати методи адміністративного впливу, зазначити їх основні переваги та недоліки? Розкрити сутність прямого та непрямого адміністративного впливу.

Тема 3. Державне управління в окремих сферах суспільного розвитку

1. Встановити, що становить державне управління в окремих сферах суспільного розвитку, пояснити у чому полягає відмінність.

2. Назвати основні сфери суспільного розвитку.

3. Основні особливості забезпечення національної безпеки в Україні на сучасному етапі розвитку країни.

Тема 4. Роль різних гілок влади у процесі державного управління

1. Пояснити у чому полягає сутність законодавчої, виконавчої та судової влади у системі державного управління.

2. Вказати основні особливості складу та структури формування парламенту, виконавчих та судових органів влади.

3. Назвати контролюючі органи у системі державного управління.

4. Надати відповідь чи існує в державі, на вашу думку, необхідність створення додаткових контролюючих органів, якщо так, то вказати в яких сферах суспільної діяльності.

Тема 5. Державне управління на регіональному рівні

1. Охарактеризувати історичний досвід та особливості функціонування та управління територій із спеціальним статусом.

2. Описати регіональне управління та місцеве самоврядування.

3. Надати поняття та сутність місцевого самоврядування, його основні ознаки та принципи, моделі управління.

4. Визначити роль органів місцевого самоврядування у розвитку регіону. Централізація та децентралізація влади.

Змістовий модуль 2. Менеджмент органів державної влади

Тема 6. Система органів державної влади в Україні: конституційні основи їх функціонування, роль в управлінні

1. Описати історичний досвід державного управління в Україні.
2. Охарактеризувати Інститут Президента та державне управління.
3. Надати загальну характеристику та управлінські зв'язки органів виконавчої влади України (центральні та регіональні).
4. "Субординація", "координація" і "реординація" між органами виконавчої влади.
5. Вказати функції Верховної Ради України. Розкрити зміст кожного з етапів законодавчого процесу. Назвати основні правові форми реалізації компетенцій Верховної Ради України.

Тема 7. Центральні органи державного управління

1. Які міністерства України функціонують на даний момент, вкажіть їх повноваження.
2. Статус та функції державних комітетів (державні служби) України та інших центральних органів виконавчої влади: їх статус і функції.
3. Територіальні органи центральних органів виконавчої влади: права, компетенція та функції.
4. Основні ознаки центральних органів державного управління.
5. Співвідношення розподілу владних повноважень між органами.
6. Співвідношення централізації та децентралізації в структурній організації державного управління.

Тема 8. Регіональні органи державного управління

1. Охарактеризувати відносини місцевих державних адміністрацій у системі вертикальних та горизонтальних зв'язків.
2. Управління факультативними територіальними одиницями.
3. Господарсько-правовий механізм діяльності територій із спеціальним статусом.

Тема 9. Місцеве самоврядування та його роль у державному управлінні

1. Історичний аспект та конституційно-правові засади місцевого самоврядування в Україні.
2. Державна політика у сфері місцевого самоврядування.

3. Сучасна система місцевого самоврядування в Україні: територіальна громада, представницькі органи місцевого самоврядування, виконавчі органи місцевого самоврядування та посадові особи місцевого самоврядування.

4. Асоціації та інші форми добровільного об'єднання органів місцевого самоврядування.

5. Особливості здійснення самоврядування в Києві та Севастополі.

6. Всесвітня Декларація місцевого самоврядування, Європейська Хартія місцевого самоврядування та проблеми функціонування інституту місцевого самоврядування в Україні.

Тема 10. Внутрішня організація та управління органів державної влади

1. Сутність і особливості менеджменту органу державної влади.

2. Стратегічне управління та формування програми діяльності органу державної влади.

3. Функціональний аналіз та контролінг діяльності органу державної влади.

4. Інформаційне та комунікаційне забезпечення внутрішньої організації органу державної влади.

Тема 11. Державна служба в Україні

1. Державна служба: поняття, риси, функції, принципи, види та організація. Система правових актів про державну службу та правовий статус державних службовців. Класифікація посад державних службовців.

2. Проходження державної служби та управління державною службою. Процес проходження державної служби. Атестація державних службовців.

3. Етика поведінки держслужбовців.

4. Управління державною службою. Державна кадрова політика. Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації державних службовців.

Тема 12. Ефективність державного управління. Державний контроль у сфері виконавчої влади

1. Поняття ефективності в управлінні, чинники та критерії ефективності державного управління.

2. Пояснити, у чому полягає загальна соціальна ефективність державного управління.

3. Надати відповідь чи існує відмінність у ефективності діяльності управлінських органів і посадових осіб та ефективності державної служби.

4. Державний контроль у сфері виконавчої влади в Україні, його зміст та правові засади. Здійснення державного контролю щодо виконавчої влади з боку суб'єктів інших гілок влади: парламентський контроль, прокурорський нагляд, судовий контроль й адміністративний нагляд міліції. Громадський контроль за діяльністю органів державного управління.

Тема 13. Відносини органів публічної влади в системі державного та регіонального управління

1. Основні напрями взаємодії центральних та регіональних органів державного управління та органів місцевого самоврядування з трудовими колективами, підприємствами, установами і організаціями.

2. Підстави та особливості взаємовідносин органів державної влади й місцевого самоврядування із судовими та правоохоронними органами: органами Служби безпеки України, органами прокуратури, органами внутрішніх справ.

3. Взаємодія органів державного управління та органів місцевого з об'єднаннями громадян. Здійснення нагляду за діяльністю об'єднань громадян.

Тема 14. Розвиток системи державного та регіонального управління

1. Необхідність реформування системи державного та регіонального управління.

2. Суть та основні напрями адміністративної реформи в Україні. Концептуальні засади реформування центральних та місцевих органів влади, напрями вдосконалення управління регіональним розвитком.

3. Створення сучасного нормативно-правового, наукового та інформаційного забезпечення системи державного управління; зміцнення та формування нових фінансово-економічних основ функціонування державного управління; організація на нових засадах державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; створення сучасної системи підготовки та перепідготовки управлінських кадрів; оновлення інституту відповідальності у сфері державного та регіонального управління; запровадження раціонального адміністративно-територіального устрою.

2. Рекомендована література

2.1. Основна

1. Законодавство України про місцеве самоврядування : зб. законодав. актів : за станом на 5 листопада 2001 року // Верховна Рада України. – Офіці. вид. – К. : Парлам. вид., 2001. – 32 с.

2. Законодавство України про місцеве самоврядування та компетенцію його органів : зб. нормат. актів / укл. М. П. Воронов та ін. – Х. : Факт, 2000. – Режим доступу: rada.gov.ua.

2.2. Додаткова

3. Воронкова В. Г. Менеджмент в держаних організаціях : навч. посібн. / В. Г. Воронкова. – К. : ВД "Професіонал", 2004. – 256 с.

4. Глен Райт. Державне управління / Глен Райт. – К., 1994. – 113 с.

5. Державне управління : навч. посібн. / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна та ін.; за ред. А. Ф. Мельник. – К. : Знання-Прес, 2003. – 343 с.

6. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Факт, 2003. – 384 с.

7. Державне управління і менеджмент : навч. посібн. у таблицях і схемах / Г. С. Одінцова, Г. І. Мостовий, О. Ю. Амосов та ін.; За заг. ред. док. екон. наук, проф. Г. С. Одінцової. – Х. : ХарРІ УАДУ, 2002. – 492 с.

8. Желюк Т. Л. Державна служба : навч. посібн. / Т. Л. Желюк. – Луцьк : ВД "Професіонал", 2000. – 558 с.

9. Круш П. В. Регіональне управління : навч. посібн. / П. В. Круші, О. О. Кожем'яченко. – К. : ЦУЛ, 2007. – 248 с.

10. Лазор О. Д. Основи державного управління та місцевого самоврядування: навч.-метод. посібн.

/ О. Д. Лазор, О. Я. Лазор, І. Г. Лазор. – К. : Дакор, 2007. – 312 с.

11. Лазор О. Д. Основи місцевого самоврядування : навч. посібн. / О. Д. Лазор. – К. : ЦУЛ, 2003. – 432 с.

12. Малиновський В. Державне управління : навч. посібн. / В. Малиновський. – Луцьк : РВВ "Вежа" Вол. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2000. – 558 с.

13. Ординський В. Л. Управління в органах виконавчої влади : навч. посібн. / В. Л. Ординський, З. Р. Кисіль, М. В. Ковалів. – К. : ЦУЛ, 2008. – 296 с.

14. Про статус народного депутата України : Закон України в редакції від 22 березня 2001 роком // Офіційний вісник України. – 2001. – № 31. – 1382 с.

15. Свирский Б. М. Государственное строительство и местное самоуправление в Украине : учебн. пособ. / Б. М. Свирский. – Х. : Эспада, 2001. – 487 с.

16. Уткин Э. А. Государственное и муниципальное управление / Э. А. Уткин, А. Ф. Денисов. – М. : Ассоциация авторов и издателей "Тандем"; Изд. "ЭКМОС", 2001. – 365 с.

17. Чиркин В. Е. Государственное управление. Элементарный курс / В. Е. Чиркин. – М. : Юристь, 2001. – 320 с.

18. Якубовський О. П. Державна влада і громадянське суспільство: система взаємодії : монографія / О. П. Якубовський, Т. А. Бутирська. – Одеса : ОРІД НАДУ, 2004. – 196 с.

19. Ярмиш О. Н. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні : підручник / О. Н. Ярмиш, В. О. Серьогін. – Х. : Вид. Нац. ун-ту внутр. справ, 2002. – 653 с.

2.3. Ресурси мережі Internet

20. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України (Урядовий портал). – Режим доступу: www.kmu.gov.ua.

21. Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon1.rada.gov.ua/laws.
22. Золотая элита Украины. – Сайты Верховной Рады Украины. – Режим доступа: [//www.ukrgold.net/links/21951/21963/](http://www.ukrgold.net/links/21951/21963/).
23. ЛигаБизнесИнформ [Електронний ресурс]. – Режим доступа: [// www.liga.net](http://www.liga.net).
24. Налоги и бухгалтерский учет [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.basa.tav.kharkov.ua.
25. Нормативные акты Украины [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.nau.kiev.ua.
26. Сервер Верховной Рады Украины. // www.rada.gov.ua.

Додатки

Додаток А

Порядок формування Кабінету Міністрів України

I. Процедура призначення Прем'єр-міністра України має декілька стадій:

1. Президент України подає до Верховної Ради України письмове подання про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України, до якого додаються:

а) відомості про громадянство;

б) відомості про освіту;

в) відомості про трудову діяльність і автобіографія;

г) довідка органу державної податкової служби про подану за своєю податковою адресою декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). У декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації) зазначаються відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру за рік, що передує року подання;

д) відомості про перебування у складі керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку;

е) відомості про судимість кандидата. Усі відомості подаються державною мовою і власноручно підписуються кандидатом на посаду Прем'єр-міністра України.

2. Розгляд кандидатури на посаду Прем'єр-міністра в парламенті. Верховна Рада України розглядає подання Президента України про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України не пізніше ніж у п'ятиденний строк із дня внесення такого подання до Верховної Ради України.

До розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради України кандидат на посаду Прем'єр-міністра України за пропозицією депутатських фракцій зустрічається з депутатськими фракціями та відповідає на їхні запитання. Кандидатура Прем'єр-міністра України попередньо розглядається на засіданні комітету, до предмета відання якого належить таке питання, який надає Верховній Раді своє рішення не пізніше ніж у чотириденний строк із дня внесення відповідного подання Президентом України.

3. Прийняття рішення про надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністра України. На обговорення кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України Верховною Радою відводиться до однієї години часу, у тому числі для доповіді кандидата на цю посаду – до 20 хвилин.

Після представлення кандидат на посаду Прем'єр-міністра України виступає з доповіддю про основні напрями майбутньої діяльності Кабінету Міністрів України, відповідає на запитання народних депутатів. В обговоренні кандидатур на посаду Прем'єр-міністра України беруть участь представники депутатських фракцій (депутатських груп), представники комітетів (у разі їх створення), народні депутати. Голосування у Верховній Раді України щодо надання згоди на призначення Прем'єр-міністра України проводиться у поіменному режимі. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, і оформлюється відповідною постановою. Під час розгляду питання про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України у пленарному засіданні Верховної Ради України бере участь Президент України.

У разі ненадання згоди Верховною Радою України на призначення Прем'єр-міністра України Президент України вносить на розгляд Верховної Ради України нове подання в порядку, встановленому чинним законодавством.

4. Призначення Президентом України Прем'єр-міністра України (голова держави видає відповідний указ). Особа, призначена Прем'єр-міністром України, набуває повноважень згідно з цією посадою з моменту видання Указу Президента України про призначення цієї особи Прем'єр-міністром України.

II. Призначення на посаду інших членів Кабінету Міністрів України здійснюється Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України. Під час формування нового складу Кабінету Міністрів України новопризначений Прем'єр-міністр України вносить Президенту України подання про призначення членів Кабінету Міністрів України.

Подання стосовно персонального складу Кабінету Міністрів України може вноситися єдиним списком, а також можуть вноситися окремо на кожну посаду члена уряду. Разом із поданням про призначення членів Кабінету Міністрів України щодо кандидатів на відповідні посади вносяться:

- а) відомості про громадянство;
- б) відомості про освіту;
- в) відомості про трудову діяльність і автобіографія;
- г) декларація про особисті доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан за рік, що передує року подання;
- д) відомості про перебування у складі керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку;
- е) відомості про судимість кандидата.

За результатами розгляду подання Прем'єр-міністра України Президент України приймає рішення щодо призначення внесених кандидатів на посади членів Кабінету Міністрів України або доручає Прем'єр-міністрові України внести нове подання у визначений Президентом України строк. Рішення про призначення членів Кабінету Міністрів України може прийматися як списком, так і щодо окремих посад членів уряду. Особа, призначена членом Кабінету Міністрів України, набуває повноважень за посадою з моменту видання Указу Президента України про призначення цієї особи членом уряду.

Строк повноважень Кабінету Міністрів України збігається із строком повноважень Президента України. Відповідно до ст. 115 Конституції України Кабінет Міністрів України складає повноваження перед новообраним Президентом України.

Достроково повноваження Кабінету Міністрів України припиняються у випадку:

- а) відставки Прем'єр-міністра України;
- б) прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінетові Міністрів України;
- в) прийняття Президентом України рішення про відставку Кабінету Міністрів України;
- г) смерті Прем'єр-міністра України.

Кабінет Міністрів України, який склав повноваження перед новообраним Президентом України або перебуває у відставці із зазначених підстав, за дорученням Президента України продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України, але не довше шістдесяті днів.

Член Кабінету Міністрів України, крім Прем'єр-міністра України, може бути звільнений із посади:

а) за рішенням Президента України;

б) шляхом прийняття Президентом України відставки члена Кабінету Міністрів України за поданою ним заявою про відставку.

Конституція України встановлює деякі обмеження для членів Кабінету Міністрів України: вони не мають права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, наукової та творчої у позаробочий час, входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку, не можуть бути народними депутатами або мати інший представницький мандат.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

Завдання
до практичних занять
з навчальної дисципліни
"ДЕРЖАВНЕ ТА РЕГІОНАЛЬНЕ
УПРАВЛІННЯ"

для студентів напряму підготовки 6.030601 "Менеджмент"
усіх форм навчання

Укладач **Мажник Лідія Олександрівна**

Відповідальний за випуск **Ястремська О. М.**

Редактор **Хижняк Т. М.**

Коректор **Маркова Т. А.**

План 2014 р. Поз. № 90.

Підп. до друку Формат 60 x 90 1/16. Папір MultiCopy. Друк Riso.

Ум.-друк. арк. 2,25. Обл.-вид. арк. 2,81. Тираж прим. Зам. №

Видавець і виготівник – видавництво ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 61166, м. Харків, пр. Леніна, 9-А

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи

Дк № 481 від 13.06.2001 р.

